

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժեր նշանակելու մասին
20.10.2020թ. թիվ 2011771979 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց
բավարարման թողնելու մասին

<<30>> 12 2020թ. 7-13 16397

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ
Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Գուրգեն Հակոբյանի ՄԴ/155682-20 դիմումի
քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Արմավիրի մարզի Ջրառատ գյուղի Գարեգին Նժդեհի փողոցի 3-րդ տան բնակիչ
Գուրգեն Հակոբյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային
ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011771979, 2011278854 և
2011222449 որոշումները՝ նշելով, որ մասնակցել է մարտական գործողություններին
և իր ավտոմոբիլով տեղափոխել անհրաժեշտ պարագաներ, իրավախախտումները
կատարել է ծայրահեղ անհրաժեշտությունից ելնելով և ներկայացրել տեղեկանք
մարտական գործողությունների մասնակցության վերաբերյալ:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, վարչական տույժ նշանակելու մասին
թիվ 2011771979 որոշումը ենթակա չէ բեկանման՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի
համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ
հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների
իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ
ոտնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (դիտավորյալ կամ անզգույշ) այնպիսի
գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է
վարչական պատասխանատվություն:

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածի
համաձայն՝ վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն
օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական
պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված
գործողություն է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում,
այսինքն՝ մի այնպիսի վտանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ
հասարակական կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների
իրավունքներին ու ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ
վտանգը տվյալ հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե
հասցված վնասը կանխված վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն
ունի:

<<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 43-
րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետով
նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական
հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) վարչական

մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ **բացառապես տվյալ անձի միջոցով**, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ անձի վրա:

Վարչական վարույթի ընթացքում չի հիմնավորվել դիմումատուի կողմից ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումները ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքը:

Ինչ վերաբերվում է 2011278854 և 2011222449 որոշումներին, ապա դիմումատուն բաց է թողնել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 288-րդ հոդվածով նախատեսված՝ վերը նշված որոշումների դեմ գանգատ տալու 30-օրյա ժամկետը, ուստի դիմումը՝ դրանց մասով ենթակա չէ քննարկման:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժեր նշանակելու մասին 20.10.2020թ. թիվ 2011771979 որոշումն թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Գուրգեն Հակոբյանին:

Ե. Կարապետյան

Կատարող Հ. Կարապետյան
Հեռ. 011544783